

at gjøre en saadan Handel, i længere Tid holdes i Uvisshed om, hvorvidt de kunne faae Eiendommen eller ikke; men derimod troer jeg, at den nævnte Fremgangsmaade vil give Anledning til, at flere Eysthavende melde sig, og at de, naar de komme i Hede ved Auctionen, ville gaae til høiere Priser, end der kan opnaaes paa anden Maade. Desuden er der den Ubehagelighed for Ministeren, naar han ikke antager det Bud, der var gjort, men vil sælge underhaanden, at der kan være flere, som gjøre Bud af samme Størrelse, og hvem skal da have Eiendommen? So længere man tænker herpaa, desto mere vil man vistnok blive enig om, at naar Regjeringen kan naae den Priis, den vil have for den Eiendom, som agtes solgt, bør offentlig Auction vedligeholdes, og den private Afhændelse afflaffes. Jeg veed meget godt Alt, hvad der kan siges til Fordeel for den Fuldmagt, Ministeren ønsker, men jeg troer, det er urigtigt at gaae frem paa denne Maade. Efter hvad jeg her har tilladt mig at sige, maa jeg antage, at § 1 egentlig vil være tilstrækkelig, medens de to andre Paragrapher kunne gaae ud, saaledes, at der blot kommer til at staae: „Finantsministeriet bemyndiges til ved offentlig Auction at afhænde følgende Skoveiendomme osv.“ Hvorfor Ministeren netop har sagt, at Salg kun bør iværksættes, „naar der kan opnaaes en Rkjebesum, der staaer i et for Statskassen fordeelagtigt Forhold til den rene Indtægt osv.“, seer jeg ikke, thi vi give ham jo Fuldmagt til at sælge, og det vil da være hans Dont at sørge for, at Staten faaer det størst mulige Udbytte, samt at Eiendommen bliver solgt, naar den Priis, han har bestemt, kan opnaaes. — Om de Yttringer, der ere faldne med Hensyn til, hvorvidt disse Skove skulle conserveres som Fredskove eller ikke, ville vi jo høre nærmere af den høitærede Minister. Jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at alle de større Skovstykker, man her vil sælge, ville vedblive at være under den samme Tvang, hvorunder andre Skoveiendomme nu ere, og at der altsaa i de første 10 Aar efter Erhvervelsen kun vil blive skovet efter Udviisning af de offentlige Embedsmænd. Jeg er vis paa, at dette staaer i Uoverensstemmelse med flere af mine Venners Opfattelse, men jeg

erklærer mig som en Skovven, der ingenlunde vil see Skovene forsvinde. Skjøndt det er indlysende, at der kan være Mange — maastee jeg ogsaa tør tilføie mig selv —, som vilde bestinde sig vel i oeconomisk Henseende ved at faae Skovene slagtede, vil jeg dog holde paa, at man kun afflaffer saadanne smaa Skovstykker, hvis Veliggenhed ikke har nogensomhelst Interesse i Skovestendes Dine; hertil høre nogle af de Smaastykker, Ministeren har opført i Loven, men de større Stykker, haaber jeg, man vil conservere som Fredskove. Vi ville nu høre den høitærede Ministers Mening, og det vilde være mig kjært, om han vilde lade sig bevæge til blot at tage Fuldmagt til at sælge ved offentlig Auction. Denne kan jo gjentages flere Gange, og jeg paastaer, at Ministeren vil gjøre en bedre Handel og lokke flere Eysthavende til, naar man veed, at der paa Auctionsbordet ligger et Brev, som indeholder den Priis, hvortil Finantserne ville sælge, samt at man i mange Tilfælde ved at gjøre fornøjet Opraab vil naae den Priis, man tilsigter.

H. M. Petersen: Det gaaer mig som flere af de foregaaende ærede Talere, idet det har glædet mig meget at see det foreliggende Lovudkast komme frem, men det har undret mig Noget at høre den Tvivl, der er tilstede hos flere ærede Talere. Efter Lovkastets Indhold kan jeg ikke skjønne rettere, end at det er en Selvsølge, at naar en Skov sælges til en privat Mand, gaaer Retten med alle dens Herligheder, Byrder og Forpligtelser over til ham fra den tidligere Eier; saaledes gaaer det, saavidt jeg veed, til i det daglige Liv, og saaledes maa det ogsaa gaae til her. Saavidt jeg veed, eksisterer der ingen anden Skovtvang — medmindre der er indgaaet privat Overeenskomst i saa Henseende, men det er da en anden Sag — end den, at hvor der i 1805 var Overflov, og hvor der ikke foreligger en senere givne, efter Lovgivningens hjemlet Tilslæbelse til at hugge Skoven, skal der være Skov endnu. Saaledes har jeg opfattet det hele Forhold, og jeg kan ikke skjønne, at det i mindste Maade forrykkes ved dette Lovudkast. Om Regjeringen i Kraft af den Bevillings-